

Slovenskej republiky

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **PaedDr. L. S.** bývajúceho v Š. proti odporcovi **P.**, so sídlom v N., **o 47 446, 54 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 3 C 84/2007, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. júla 2011 sp. zn. 15 Co 7/2011, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie **o d m i e t a.**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 29. novembra 2010 č. k. 3 C 84/2007 – 390 žiadosti navrhovateľa o ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov nevyhovel. Dospel k záveru, že u navrhovateľa nie sú splnené predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov (§ 138 ods. 1 O. s. p.), pretože nie je nemajetnou osobou (je výlučným vlastníkom rôznych parciel vo výmere 6 332 m² a dvoch rodinných domov) . Nepredložil ani súdom žiadané doklady preukazujúce jeho celkovú finančnú situáciu . Tým nesplnil ani predpoklady pre ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O. s. p. Poukázal na to, že navrhovateľ už bol v konaní zastúpený advokátom (JUDr. A. K.), ktorý od zmluvy o poskytovaní právnych služieb odstúpil.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie navrhovateľa uznesením z 13. júla 2011 sp. zn. 15 Co 7/2011 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.) potvrdil. V plnom rozsahu sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že

u navrhovateľa nie sú splnené predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, lebo nepreukázal svoju nemajetnosť a tým súčasne aj záverom o nesplnení predpokladov pre ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov. Odvolanie odôvodnil len formálne, opakovaním žiadosti o ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov. Okrem vlastných tvrdení neposkytol relevantný dôkaz, ktorý by viedol k inému záveru ako dospel súd prvého stupňa.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ. Trval na tom, aby mu bol ustanovený zástupca z radov advokátov, pretože v danom prípade ide o úspešné uplatnenie a bránenie práva. Jeho advokát odstúpil od zmluvy o poskytovaní právnej pomoci, stratil zamestnanie, poberá len 118, 30 € mesačne. Preto (podľa jeho názoru) ako občan Slovenskej republiky a súčasne ako občan Európskej únie má právo, aby mu bol ustanovený bezplatný právny zástupca z radov advokátov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté uznesenie z hľadiska jeho vecnej správnosti, teda či sú splnené podmienky dovolacieho konania.

Aj keď navrhovateľ nemá právnické vzdelanie a nie je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd nepovažoval nedostatok povinného zastúpenia za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým sa dovolacie konanie končí. So zreteľom na dovolaním napadnuté rozhodnutie vychádzal z toho, že ak predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O. s. p. (ako je to v preskúmvanej veci), nemožno striktno trvať na splnení tejto podmienky, lebo v opačnom prípade by bol popretý nielen zámer, ktorý sledoval účastník konania podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne) splnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. februára 2007 sp. zn. 2 Cdo 329/2006).

Dovolací súd z uvedeného dôvodu pristúpil k posudzovaniu procesnej prípustnosti dovolania proti tomuto uzneseniu krajského súdu napriek tomu, že dovolateľ bez právnického vzdelania nie je zastúpený advokátom.

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o neustanovení zástupcu z radov advokátov, má procesnú formu uznesenia.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 písm. a/ a b/ prvá veta O. s. p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie patriace do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. Keďže napadnutým je také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., proti ktorým je dovolanie prípustné, nemožno prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho vyvodiť z týchto ustanovení.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., zaoberal sa Najvyšší súd Slovenskej republiky i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z takýchto väd (t. j. či nejde o prípad nedostatku právomoci súdov, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom a o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dovolateľ vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 O. s. p. nenamietal a jej existenciu nezistil ani dovolací súd.

Z hľadiska prieskumu dovolacieho súdu čo do existencie dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. treba uviesť, že Občiansky súdny poriadok dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti s faktickým procesným postupom súdu, nie s jeho právnym posúdením určitej otázky (vrátane otázky splnenia podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov). Pokiaľ by sa aj prípadne súd pri rozhodovaní (posudzovaní tejto otázky) dopustil omylu v aplikácii práva, mal by jeho postup za následok (len) nesprávne právne posúdenie veci, nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. Súčasne treba na tomto mieste uviesť, že

pokiaľ by aj súdy svoje rozhodnutie založili na nesprávnych skutkových zisteniach, ani to neznamená procesnú vadu konania v zmysle § 237 O. s. p. Nesprávne skutkové zistenie má za následok vydanie vecne nesprávneho rozhodnutia súdu, samo osebe ale nie je vadou konania v zmysle § 237 O. s. p.

Pretože prípustnosť dovolania proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v § 237 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol.

Navrhovateľ nemal v dovolacom konaní úspech a odporcovi Najvyšší súd Slovenskej republiky trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v tomto konaní nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta